

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 8 października 1921 roku

w przedmiocie utrzymywania na składzie przez apteki surowic i szczepionek.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. z 1919 r. № 63, poz. 371) oraz art. 362 ros. ust. lek. (zbiór praw ros. t. XIII wydanie 1905 r.) i § 7 austr. ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. U. P. 1907 r. № 5) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie apteki publiczne obowiązane są posiadać na składzie, w ilości conajmniej po 3 flakony każdej z następujących surowic i szczepionek:

- A) Surowice: przeciwbłoniczą, przeciwmeningokokową, przeciwczernwonkową, przeciwżółciową i przeciw paciorkowcową.
- B) Szczepionki: przeciwcholeryczną i durową (tetra), przeciwczernwonkową, przeciwgonokokową oraz przeciwstreptokokową.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw.

Jednocześnie traci moc obowiązującą art. 23 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej, oraz w przedmiocie wydawania środków leczniczych (Dziennik Ustaw № 46 poz. 284).

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *Chodźko*